การพิพากษา

จากหนังสือ “มุคตะศ็อรฺ อัล-ฟิกฮิล อิสลามีย์”

โดย เชค มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม บิน อับดุลลอฮฺ อัต-ตุวัยญิรีย์

แปลโดย อันวาร์ อิสมาอีล

islamhouse.com

1428 / 2007

รวมหลักฐานจากอัลกุรอานและหะดีษที่อธิบายถึงเหตุการณ์พิพากษาของอัลลอฮฺที่จะเกิดขึ้นกับมวลมนุษย์ในวันกิยามะฮฺ

เมื่อมวลมนุษย์ถูกนำมาชุมนุม ณ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาในวันกิยามะฮฺ พวกเขาจะประสบกับความทุกข์ที่แสนสาหัส เพราะความวุ่นวายและการยืนที่ยาวนาน พวกเขาต้องการที่จะให้อัลลอฮฺทรงตัดสินพิพากษาโดยเร็ว ดังนั้นพวกเขาจึงไปหาบรรดานบีต่างๆ เพื่อขอให้บรรดานบีช่วยเป็นสื่อกลางขอให้อัลลอฮฺตัดสินพิพากษาระหว่างพวกเขาโดยเร็ว

1.อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

«هذَا يوم لا ينطِقُونَ، ولا يؤذَنُ لهم فَيعتذِرونَ، ويلٌ يومئِذٍ لِلْمكَذِّبِ ، هذَا يوم الْفَصل جمعناكُم والأولِ ، فَإِنْ كَانَ لَكُم كَيد فَكِيدونِ»

ความว่า “นี่คือวันที่พวกเขาจะไม่สามารถพูดออกมาได้ และจะไม่เปิดโอกาสให้พวกเขาเพื่อแก้ตัว และความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ นี่คือวันแห่งการตัดสิน เราได้รวมพวกเจ้าไว้กับประชาชาติรุ่นก่อนๆ ดังนั้นพวกเจ้ามีอุบายอันใด ก็จงวางแผนต่อข้าเถิด” (อัลมุรสะลาต อายะฮฺที่ 35-39)

2. จากอบู ฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ เล่าว่า แท้จริงท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

«أنا سيد الناسِ يوم الْقِيامةِ ، وهلْ تدرونَ ـِم ذَاك ؟ يجمع الله يوم الْقِيامةِ الأولِ والآخِرِين ـِفي صعِيدٍ واحِدٍ ، فَيسمِعهم الداعِي ، وينفُذُهم الْبصر، وتدنو الشمس فَيبلُغُ الناس ـِمن الْغم والْكَربِ ما لا يطِيقُونَ ، وما لا يحتمِلُونَ، فَيقُولُ بعض الناسِ ـِلبعضٍ : ألاَ ترونَ ما أنتم ـِفيهِ ؟ ألاَ ترونَ ما قَد بلَغكُم ؟ ألاَ تنظُرونَ من يشفَع لَكُم ـِإلَى ربكُم ؟

فَيقُولُ بعض الناسِ ـِلبعضٍ : ائْتوا آدم ، فَيأتونَ آدم ، فَيقُولُونَ : يا آدم ، أنت أبو الْبشرِ ، خلَقَك الله ـِبيدِهِ ، ونفَخ ـِفيك ـِمن روحِهِ ، وأمر الْملاَئِكَةَ فَسجدوا لَك ، اشفَع لَنا ـِإلَى ربك ، ألاَ ترى ـِإلَى ما نحن ـِفيهِ ؟ ألاَ ترى ـِإلَى ما قَد بلَغنا ؟ فَيقُولُ آدم : ـِإن ربي غَضِب الْيوم غَضبا لَم يغضب قَبلَه ـِمثْلَه ، ولَن يغضب بعده ـِمثْلَه ، وإنه نهانِي عن الشجرةِ فَعصيته نفْسِي نفْسِي ، اذْهبوا ـِإلَى غَيرِي ، فَيأتونَ نوحا ، فَإِبراهِيم، فموسى، فَعِيسى، فيتعذر كل واحد وكلهم يقُولُونَ: ـِإن ربي قَد غَضِب الْيوم غَضبا لَم يغضب قَبلَه ـِمثْلَه ، ولَن يغضب بعده ـِمثْلَه .... نفْسِي نفْسِي.

يقول عيسى : اذْهبوا ـِإلَى غَيرِي ، اذْهبوا ـِإلَى محمدٍ ، فَيأتوني فَيقُولُونَ : يا محمد ، أنت رسولُ اللهِ ، وخاتم الأنبِياءِ ، وغَفَر الله لَك ما تقَدم ـِمن ذَنبِك وما تأخر ، اشفَع لَنا ـِإلَى ربك، ألاَ ترى ما نحن ـِفيهِ ؟ ألاَ ترى ما قَد بلَغنا ؟ فَأنطَلِق ، فَآتِي تحت الْعرشِ ، فَأقَع ساجِدا ـِلربي ، ثُم يفْتح الله علَي ويلْهِمنِي ـِمن محامِدِهِ ، وحسن الثناءِ علَيهِ شيئًا لَم يفْتحه لأحدٍ قَبلِي ، ثُم يقَالُ : يا محمد ، ارفَع رأسك ، سلْ تعطَه ، اشفَع تشفع ، فَأرفَع رأسِي ، فَأقُولُ : يا رب ، أمتِي أمتِي.

فَيقَالُ : يا محمد ، أدخِلْ الْجنةَ ـِمن أمتِك من لاَ حِساب علَيهِ ـِمن الْبابِ الأيمنِ ـِمن أبوابِ الْجنةِ ، وهم شركَاءُ الناسِ ـِفيما سِوى ذَلِك ـِمن الأبوابِ ، والَذِي نفْس محمدٍ ـِبيدِهِ ، ـِإن ما بين الْمِصراعينِ ـِمن مصارِيعِ الْجنةِ لَكَما بين مكةَ وهجرٍ ، أو كَما بين مكةَ وبصرى» (متفق عليه)

ความว่า "ฉันคือผู้นำมนุษยชาติในวันกิยามะฮฺ พวกท่านทราบหรือเปล่าว่าเป็นเพราะเหตุใด? วันนั้นอัลลอฮฺจะรวมมวลมนุษย์ตั้งแต่ยุคแรกจนถึงยุคสุดท้ายในสถานที่เดียวกัน ณ ที่นั้นจะได้ยินเสียงเรียกอย่างระงม สายตาจะเพ่งไปยังพวกเขา(ที่ถูกเรียก) ดวงอาทิตย์อยู่ใกล้ศีรษะจนทำให้ทุรนทุรายจนมิอาจรับ

สภาพได้ ผู้คนต่างพูดจาระหว่างกันว่า ท่านไม่คิดดอกหรือว่าทุกข์ทรมานที่ท่านได้รับนี้จะมีผู้ที่ชะฟาอะฮฺ (ช่วยปลดปล่อย) ณ เบื้องพระพักต์ของพระผู้เป็นเจ้า?

เสียงหนึ่งก็กล่าวว่า เราไปหานบีอาดัมเถิด และกล่าวว่า โอ้ อาดัม ท่านคือบรรพบุรุษซึ่งอัลลอฮฺได้ทรงสร้างท่านด้วยพระหัตถ์ของพระองค์เอง และได้ทรงเป่าวิญญาณสู่ร่างท่านและได้ทรงมีบัญชาให้มวลมลาอิกะฮฺกราบท่านแล้ว พวกเขาก็กราบท่าน ขอท่านช่วยหาหนทางปลดปล่อยพวกเรา ณ เบื้องพระพักตร์ของพระองค์เถิด ท่านก็ทราบไม่ใช่หรือว่าพวกเราได้รับความทุกข์ทรมานเพียงใด

นบีอาดัมกล่าวว่า ความจริงในวันนี้อัลลอฮฺทรงพิโรธเหลือเกิน พระองค์มิเคยพิโรธเช่นนี้มาก่อนเลย พระองค์ได้ทรงห้ามมิให้ฉันเข้าใกล้ต้นไม้ต้นหนึ่งแต่ฉันเนรคุณต่อพระองค์ อนิจาฉันมีความผิด พวกท่านจงไปหาคนอื่นเถิด ตัวฉันก็ตัวฉัน ตัวท่านก็ตัวท่าน

พวกเขาก็ไปหานบีนูหฺ นบีอิบรอฮีม นบีมูซา นบีอีซา นบีทุกท่านต่างปฏิเสธที่จะช่วยปลดปล่อย นบีทุกท่านต่างกล่าวว่า ความจริงในวันนี้อัลลอฮฺพิโรธอย่างแสนสาหัสพระองค์มิเคยพิโรธเช่นนี้มาก่อนเลย ตัวฉันก็ตัวฉัน ตัวท่านก็ตัวท่าน

พอถึงนบีอีซา ท่านกล่าวว่า พวกเจ้าจงไปหานบีอื่นจากฉัน จงไปหานบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม เถิด

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม เล่าต่อว่า จากนั้นพวกเขาต่างก็เข้าหาฉัน และกล่าวว่า โอ้นบีมุหัมหมัด ท่านคือศาสนาทูตของอัลลอฮฺ เป็นนบีท่านสุดท้าย อัลลอฮฺได้อภัยโทษบาปของท่านทั้งบาปที่ผ่านมาและบาปที่จะเกิดขึ้นภายภาคหน้า ขอท่านจงขอชะฟาอะฮฺ(ไถ่ถอนโทษ)แก่พวกเราต่ออัลลอฮฺ ด้วยท่านก็ทราบมิใช่หรือว่าพวกเราได้รับความทุกข์ทรมานเพียงใด

จากนั้นฉันจึงมุ่งหน้าไปยังใต้บัลลังค์ ฉันก้มลงกราบพระผู้เป็นเจ้าของฉัน จากนั้นอัลลอฮฺดลใจให้ฉันกล่าวสรรเสริญพระองค์ แซ่ซ้องสดุดีเกียรติต่างๆ อย่างที่ฉันไม่เคยได้รับดลใจให้กล่าวอย่างนี้มาก่อนเลย จากนั้นมีสุรเสียงว่า 'โอ้มุหัมหมัดจงเงยหน้าขึ้นเถิด จงขอแล้วเจ้าจะถูกตอบรับ จงขอไถ่โทษและเจ้าจะได้ถูกตอบรับ' จากนั้นฉันจึงเงยหน้าขึ้นและกล่าวว่า โอ้พระผู้เป็นเจ้าของฉัน ประชาชาติของฉัน ประชาชาติของฉัน และมีเสียงกล่าวว่า 'โอ้มุหัมหมัดจงนำเอาจากประชาชาติของเจ้าเข้าสวรรค์จากผู้ที่ไม่ถูกสอบสวนใดๆ โดยประตู

ทางขวาของสวนสวรรค์ นอกจากนี้แล้ว พวกเขาก็ให้เข้าสวรรค์พร้อมกับคนอื่นๆ' ขอสาบานต่อผู้ที่ชีวิตของมุหัมหมัดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ แท้จริงระหว่างประตูของสวนสวรรค์มีระยะห่างระหว่างเมืองมักกะฮฺ กับเมือง ฮะญัร (ชื่อหมู่บ้านหนึ่งในมะดีนะฮฺ) หรือระหว่างเมืองมักกะฮฺกับเมืองบุศรอ" (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ : 4712, มุสลิม : 194 สำนวนนี้เป็นของท่าน)

จากนั้น อัลลอฮฺจะทรงพิพากษาและตัดสินระหว่างมนุษย์ จะทรงให้สมุดบันทึกการงานและถูกวางบนตราชั่ง มนุษย์จะถูกสอบสวน ผู้ที่ได้รับบันทึกทางเบื้องขวาเข้าจะเข้าสวรรค์ ส่วนผู้ที่รับบันทึกทางเบื้องซ้ายเข้าก็จะตกนรกไป

1. อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

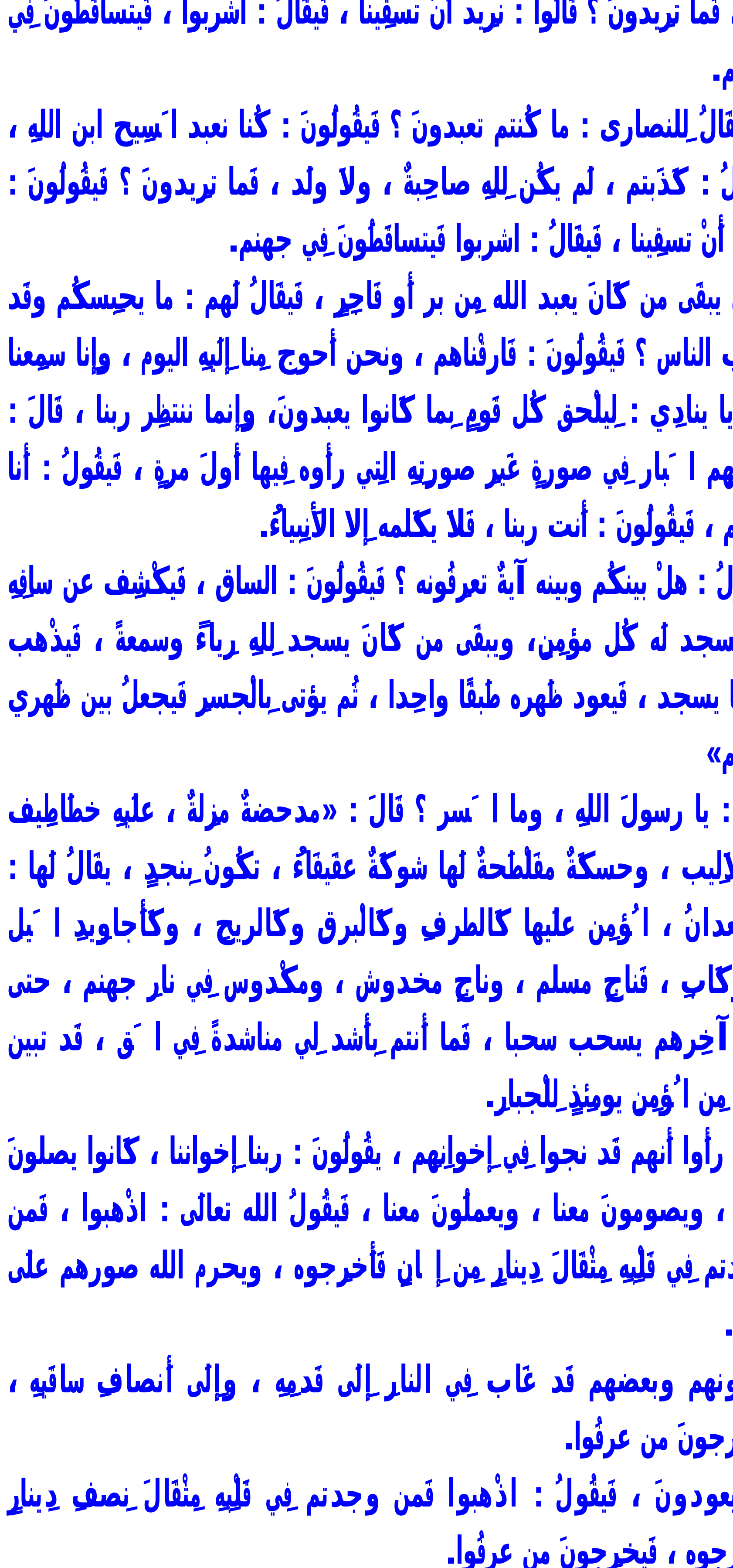
«وترى الْملائِكَةَ حاَفِّين من حول الْعرش يسبِّحونَ بِحمدِ ربِّهم وقُضِي بينهم بِالْحقِّ وقِيلَ الْحمد لِلهِ ربِّ الْعالَمِين »

ความว่า "และเจ้าจะเห็นมลาอิกะฮฺห้อมล้อมอยู่รอบๆ บัลลังค์แซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระผู้อภิบาลของพวกเขา และจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยความยุติธรรมและจะมีเสียงกล่าวว่า การสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก" (อัซซุมัร อายะฮฺที่ 75)

2. จากอบูสะอิด อัลคุดรีย์ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮฺ เล่าว่า พวกเราถามท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ว่า โอ้ท่านรอซูล ในวันกิยามะฮฺ พวกเราจะได้เห็นพระผู้เป็นเจ้าของพวกเราไหม? ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ตอบว่า

«هلْ تضارونَ فِي رؤيةِ الشمس والقَمرِ إِذَا كَانت صحوا ؟» ، قُلْنا : لاَ ، قَالَ : «فَإِنكُم لاَ تضارونَ فِي رؤيةِ ربكُم يومئِذٍ ، إِلا كَما تضارونَ فِي رؤيتِهما» ثُم قَالَ : «ينادِي منادٍ : لِيذْهب كُل قَومٍ إِلَى ما كَانوا يعبدونَ ، فَيذْهب أَصحاب الصلِيبِ مع صلِيبِهم ، وأَصحاب الأَوثَانِ مع أَوثَانِهم ، وأَصحاب كُل آلِهةٍ مع آلِهتِهم ، حتى يبقَى من كَانَ يعبد الله ، مِن بر أَو فَاجِرٍ ، وغُبرات مِن أَهل الكِتابِ.

ثُم يؤتى بِجهنم تعرض كَأَنها سراب ، فَيقَالُ لِلْيهودِ : ما كُنتم تعبدونَ ؟ قَالُوا : كُنا نعبد عزير ابن اللهِ ، فَيقَالُ : كَذَبتم ، لَم يكُن لِلهِ صاحِبةٌ ولاَ

ولد، فَما تريدونَ ؟ قَالُوا : نريد أنْ تسقِينا ، فَيقَالُ : اشربوا ، فَيتساقَطُونَ ِفي جهنم.

ثُم يقَالُ ِللنصارى : ما كُنتم تعبدونَ ؟ فَيقُولُونَ : كُنا نعبد ا َسِيح ابن اللهِ ، فَيقَالُ : كَذَبتم ، لَم يكُن ِللهِ صاحِبةٌ ، ولاَ ولَد ، فَما تريدونَ ؟ فَيقُولُونَ : نريد أنْ تسقِينا ، فَيقَالُ : اشربوا فَيتساقَطُونَ ِفي جهنم.

حتى يبقَى من كَانَ يعبد الله ِمن بر أو فَاجِرٍ ، فَيقَالُ لَهم : ما يحبِسكُم وقَد ذَهب الناس ؟ فَيقُولُونَ : فَارقْناهم ، ونحن أحوج ِمنا ِإلَيهِ اليوم ، وإِنا سمِعنا منادِيا ينادِي : ِلِيلْحق كُل قَومٍ ِبما كَانوا يعبدونَ، وإِنما ننتظِر ربنا ، قَالَ : فَيأتِيهم ا َبار ِفي صورةٍ غَير صورتِهِ الَتِي رأوه ِفيها أولَ مرةٍ ، فَيقُولُ : أنا ربكُم ، فَيقُولُونَ : أنت ربنا ، فَلا يكَلمه ِإلا الأنِبياءُ.

فَيقُولُ : هلْ بينكُم وبينه آيةٌ تعرِفُونه ؟ فَيقُولُونَ : الساق ، فَيكْشِف عن ساقِهِ ، فَيسجد لَه كُل مؤمِن، ويبقَى من كَانَ يسجد ِللهِ ِرياءً وسمعةً ، فَيذْهب كَيما يسجد ، فَيعود ظَهره طَبقًا واحِدا ، ثُم يؤتى ِبالْجسرِ فَيجعلُ بين ظَهري جهنم»

قُلْنا : يا رسولَ اللهِ ، وما ا َسر ؟ قَالَ : «مدحضةٌ مزِلةٌ ، علَيهِ خطَاطِيف وكَلالِيب ، وحسكَةٌ مفَلْطَحةٌ لَها شوكَةٌ عقَيفَاءُ ، تكُونُ ِبنجدٍ ، يقَالُ لَها : السعدانُ ، ا ُؤمِن علَيها كَالطرفِ وكَالْبرق وكَالريحِ ، وكَأجاوِيدِ ا َيل والركَابِ ، فَناجٍ مسلم ، وناجٍ مخدوش ، ومكْدوس ِفي نارِ جهنم ، حتى يمر آخِرهم يسحب سحبا ، فَما أنتم ِبأشد ِلي مناشدةً ِفي ا َق ، قَد تبين لَكُم ِمن ا ُؤمِن يومِئذٍ ِللْجبارِ.

وإِذَا رأوا أنهم قَد نجوا ِفي ِإخوانِهم ، يقُولُونَ : ربنا ِإخواننا ، كَانوا يصلونَ معنا ، ويصومونَ معنا ، ويعملُونَ معنا ، فَيقُولُ الله تعالَى : اذْهبوا ، فَمن وجدتم ِفي قَلْبِهِ ِمثْقَالَ ِدينارٍ ِمن ِإ انٍ فَأخرِجوه ، ويحرم الله صورهم علَى النارِ.

فَيأتونهم وبعضهم قَد غَاب ِفي النارِ ِإلَى قَدمِهِ ، وإِلَى أنصافِ ساقَيهِ ، فَيخرِجونَ من عرفُوا.

ثُم يعودونَ ، فَيقُولُ : اذْهبوا فَمن وجدتم ِفي قَلْبِهِ ِمثْقَالَ ِنصفِ ِدينارٍ فَأخرِجوه ، فَيخرِجونَ من عرفُوا.

ثُم يعودونَ ، فَيقُولُ : اذْهبوا فَمن وجدتم ِفي قَلْبِهِ ِمثْقَالَ ذَرةٍ ِمن ِإ انٍ فَأَخرِجوه ، فَيخرِجونَ من عرفُوا»

قَالَ أَبو سعِيدٍ : فَإِنْ لَم تصدقُونِي فَاقْرءُوا : «إِن الله لاَ يظْلِم ِمثْقَالَ ذَرةٍ وإِنْ تك حسنةً يضاعِفْها».

«فَيشفَع النِبيونَ وا َلاَئِكَةُ وا ُؤمِنونَ ، فَيقُولُ ا َبار : بقِيت شفَاعتِي ، فَيقْبِض قَبضةً ِمن النارِ ، فَيخرِج أَقْواما قَد امتحِشوا ، فَيلْقَونَ ِفي نهرٍ ِبأَفْواهِ ا َنةِ ، يقَالُ لَه : ماءُ ا َياةِ ، فَينبتونَ ِفي حافَتيهِ كَما تنبت ا َبةُ ِفي حمِيلِ السيلِ ، قَد رأَيتموها ِإلَى جانِبِ الصخرةِ ، وإِلَى جانِبِ الشجرةِ ، فَما كَانَ ِإلَى الشمسِ ِمنها كَانَ أَخضر ، وما كَانَ ِمنها ِإلَى الظِلِ كَانَ أَبيض.

فَيخرجونَ كَأَنهم اللؤْلُؤ ، فَيجعلُ ِفي رِقَابِهِم ا َواتِيم ، فَيدخلُونَ ا َنةَ ، فَيقُولُ أَهلُ ا َنةِ : هؤلاَءِ عتقَاءُ الرحمنِ ، أَدخلَهم ا َنةَ ِبغيرِ عملٍ عمِلُوه ، ولاَ خيرٍ قَدموه ، فَيقَالُ لَهم : لَكُم ما رأَيتم ومِثْلَه معه» (متفق عليه)

ความว่า "พวกท่านจะมีอุปสรรคใดในการเห็นดวงตะวันและดวงเดือนเมื่อท้องฟ้าแจ่มใสหรือไม่?" พวกเราตอบว่า ไม่ลำบากหรอก ท่านรอซูลศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม จึงกล่าวว่า "แท้จริงพวกท่านจะไม่มีปัญหาใดๆในการเห็นพระเจ้าของพวกท่านในวันนั้น เว้นแต่เหมือนที่พวกเจ้ามีปัญหาในการเห็นทั้งสองสิ่งนั้น(คือไม่มีอุปสรรคใดๆ ตั้งแต่แรก) ต่อจากนั้นท่านรอซูลศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ก็ได้กล่าวว่า ผู้ประกาศจะประกาศเพื่อให้ทุกกลุ่มไปอยู่กับสิ่งที่พวกเขากราบไหว้ กลุ่มที่ถือไม้กางเขนก็ไปอยู่กับไม้กางเขนของพวกเขา กลุ่มกราบไหว้รูปปั้นก็จะอยู่กับรูปปั้นของพวกเขา กลุ่มพระเจ้าอื่นๆ ก็จะอยู่กับพระเจ้าของพวกเขา จนเหลือกลุ่มบุคคลที่กราบไหว้อัลลอฮฺทั้งที่เป็นคนดี และเป็นคนเลว และประชาชนชาวคัมภีร์อีกจำนวนหนึ่ง

ต่อจากนั้นนรกก็จะถูกนำมาให้พวกเขาโดยถูกนำมาประหนึ่งเป็นภาพลวงตา มีเสียงพูดกับชาวยะฮูดีย์(ยิว)ว่า 'พวกท่านกราบไหว้สิ่งใด?' พวกเขาตอบว่า 'พวกเรากราบไหว้อุซัยรฺ ผู้เป็นบุตรของอัลลอฮฺ' มีเสียงอีกว่า 'พวกท่านพูดโกหก อัลลอฮฺนั้นไม่มีทั้งภรรยาและบุตร พวกท่านต้องการอะไรอีก?' พวกเขาตอบว่า 'เราต้องการให้ท่านหาน้ำให้กับเรา' มีเสียงพูดว่า 'พวกท่านจงดื่มเสีย' หลังจากนั้นพวกเขาก็ตกลงในนรก

ต่อมาเสียงพูดกับชาวคริสต์ว่า 'พวกท่านกราบไหว้สิ่งใด?' พวกเขาตอบว่า 'พวกเรากราบไหว้อัลมะสีหฺ (นบีอีซา) ผู้เป็นบุตรของอัลลอฮฺ' มีเสียงพูดขึ้นว่า

'พวกท่านโกหก อัลลอฮฺนั้นไม่มีทั้งภรรยาและบุตร ดังนั้นพวกท่านต้องการอะไรอีก? พวกเขาตอบว่า 'เราต้องการให้ท่านหาน้ำให้กับเรา' มีเสียงพูดว่า 'จงดื่มซะ' หลังจากนั้นพวกเขาก็ตกลงในนรก(แทนที่จะได้ดื่มน้ำก่อน)
ณ ที่นั้น เหลือแต่ผู้ที่กราบไหว้อัลลอฮฺทั้งผู้ที่เป็นคนดีและผู้ที่เป็นคนเลว มีเสียงพูดกับพวกเขาว่า 'อะไรเป็นเหตุให้พวกท่านอยู่ที่นี่ทั้งๆ ที่คนอื่นๆ ไปกันหมดแล้ว?' พวกเขาจะพูดว่า 'พวกเราแยกมาจากพวกเขาแล้ว (ครั้งที่อยู่ในโลกนี้) เมื่อพวกเราอยู่ในภาวะที่ต้องการต่อเขามากกว่าที่พวกเราต้องการในวันนี้ แท้จริงพวกเราได้ยินผู้ประกาศว่า ขอให้ทุกประชาชาติตามสิ่งที่พวกเขากราบไหว้ และก็กำลังเรารอคอยพระเจ้าของพวกเราอยู่' ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม เล่าว่า ต่อมาพระผู้ทรงยิ่งใหญ่ได้มาหาพวกเขาในรูปอื่นจากที่ซึ่งพวกเขาเคยเห็นพระองค์ในครั้งแรก และพระองค์ดำรัสว่า 'ข้านี่เป็นพระเจ้าของท่าน' พวกเขาก็กล่าวว่า 'พระองค์นั้นเป็นพระเจ้าของพวกเรา' ไม่มีใครพูดกับพระองค์นอกจากบรรดานบี
พระองค์ตรัสว่า 'ระหว่างพวกท่านและพระองค์มีเครื่องหมายใดที่ทำให้พวกท่านรู้จักพระองค์?' พวกเขาตอบว่า 'หน้าแข้ง' ดังนั้นพระองค์จึงทรงเปิดหน้าแข้งของพระองค์ออก ผู้ศรัทธาทุกคนได้ลงสุญูดต่อพระองค์ จะเหลืออยู่ก็เฉพาะผู้ที่สุญูดต่ออัลลอฮฺในลักษณะโอ้อวดและแสดงตัวซึ่งพวกเขาพยายามจะสุญูดแต่หลังของเขาแข็งทื่อ (จึงไม่สามารถจะสุญูดได้)
เมื่อนั้นสะพานก็ได้ถูกพาดผ่านนรก พวกเราผู้เป็นเศาะหาบะฮฺของท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า โอ้ท่านรอซูล มันคือสะพานอะไรกัน? ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ตอบว่า(สะพานนั้น)มันไม่สะดวก มันลื่น มีตะขอเหล็ก(ที่ใช้เกี่ยว) และเหล็กโค้งปลายคล้ายตะขอ อีกด้านหนึ่งมีหนามโค้งตอนปลาย หนามชนิดนี้พบที่อันนัจญด์ เรียกกันว่าต้นอัสสะอฺดาน ผู้ศรัทธาบางคนจะข้ามโดยเร็วดุจพริบตาเหมือนฟ้าแลบ เหมือนลมพัด และเหมือนม้าหรืออูฐที่วิ่งเร็ว ดังนั้นบางคนก็จะปลอดภัยไม่เป็นอันตรายใดๆ บางคนอาจปลอดภัยหลังจากถูกขีดข่วน และบางคนตกลงในนรก คนสุดท้ายจะข้ามสะพานโดยถูกลากไป(ตามแนวสะพาน)
ถ้าหากพวกท่านเคยเรียกร้องสิทธิแห่งสัจธรรมกับฉันอย่างจริงจังแค่ไหน(ในโลกดุนยา) ก็ยังมิอาจเทียบได้กับความจริงจังในการเรียกร้องของบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺเพื่อให้ทรงปลดปล่อยพี่น้องของพวกเขาในวันนั้น

เมื่อพวกเขาเห็นว่า พวกเขาปลอดภัยแน่แล้วในหมู่พี่น้องของพวกเขา พวกเขาต่างกล่าวว่า 'โอ้พระผู้เป็นเจ้าของเรา ยังมีพวกพี่น้องของพวกเราที่ได้ละหมาดร่วมกับพวกเราและได้กระทำกิจกรรมต่างๆ(ทางศาสนาที่ดี) ร่วมกับพวกเรา' ดังนั้นอัลลอฮฺจึงตรัสว่า 'พวกท่านจงไปดูเถิด บุคคลใดที่พวกท่านพบว่า ในหัวใจของพวกเขามีความศรัทธาเท่าน้ำหนักเพียงหนึ่งดีนาร์ก็จงนำพวกเขาออกมา' อัลลอฮฺก็จะทรงห้ามไฟไม่ให้ไหม้ร่างของพวกเขาเหล่านั้น(ที่ออกไปหาพี่น้องของพวกเขาในนรก)

พวกเขาเหล่านั้นก็จะไปหาพี่น้องของพวกเขา(ในนรก) บางส่วนในหมู่ชาวนรกนั้นจมอยู่ในนรกแค่เท้าของพวกเขา บ้างก็ถึงหน้าแข้งของพวกเขา ใครที่พวกเขารู้จักพวกเขาก็จะนำคนเหล่านั้นออกมา

ต่อจากนั้นพวกเขาก็กลับไปในนรกอีก อัลลอฮฺตรัสว่า 'พวกท่านจงไปดูเถิด บุคคลใดที่พวกท่านพบว่า ในหัวใจของพวกเขามีความศรัทธาเท่าน้ำหนักเพียงครึ่งดีนาร์ก็จงนำพวกเขาออกมา' ดังนั้นพวกเขาจึงได้นำคนที่พวกเขารู้จักออกมา

ต่อจากนั้นพวกเขาก็กลับไปในนรกอีก อัลลอฮฺตรัสว่า 'พวกท่านจงไปดูเถิด บุคคลใดที่พวกท่านพบว่า ในหัวใจของพวกเขามีความศรัทธาเท่าน้ำหนักเพียงเท่าผงธุลีก็จงนำพวกเขาออกมา' ดังนั้นพวกเขาจึงได้นำคนที่พวกเขารู้จักออกมาอีกครั้ง

อบูสะอีดกล่าวว่า หากพวกท่านไม่เชื่อฉันก็จงอ่านอัลกุรอ่านที่มีความว่า “แท้จริงอัลลอฮฺจะไม่ทรงอธรรม แม้เพียงน้ำหนักเท่าผงธุลีและหากแม้มัน (การกระทำเพียงผงธุลี)นั้นเป็นสิ่งดีงาม พระองค์ก็จะทรงให้มันเป็นทวีคูณ...” (อันนิสาอ์ : 40)

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวเพิ่มเติมว่า บรรดานบี บรรดามะลาอิกะฮฺและผู้ศรัทธาทั้งหลายต่างก็จะให้ความช่วยเหลือชะฟาอะฮฺจนหมดทุกคน จากนั้นพระองค์ผู้ทรงยิ่งใหญ่จะตรัสว่า 'ยังเหลือความช่วยเหลือของฉันอีก' พระองค์จะทรงกำเอาจากไฟนรกเท่าหนึ่งกำออกมา ชาวนรกพวกนั้นมีร่างที่ถูกเผาไหม้เกรียม พวกเขาจะถูกโยนลงในแม่น้ำตรงทางเข้าสวรรค์ แม่น้ำนั้นมีชื่อว่าแม่น้ำแห่งชีวิต แล้วพวกเขาก็จะงอกขึ้นเหมือนเมล็ดพืชที่งอกจากการพัดพาของน้ำท่วมไปยังริมธาร ซึ่งพวกท่านเคยเห็นมันงอกตามข้างก้อนหินและข้างต้นไม้ และส่วนที่มันหันไปทางดวงอาทิตย์จะเขียวขจี ขณะที่หันไปทางเงาจะมีสีขาว

คนเหล่านี้จะขึ้นมาจากแม่น้ำแห่งชีวิตเหมือนไข่มุก มีตราประทับอยู่ที่คอของพวกเขา และพากันเข้าสวรรค์ ชาวสวรรค์จะกล่าวว่า 'พวกนี้คือผู้ที่ได้รับการปลดปล่อย(จากไฟนรก)จากพระผู้ทรงกรุณา อัลลอฮฺทรงให้พวกเขาเข้าสวรรค์ โดยที่พวกเขาไม่มีอะมัลใดๆ ปฏิบัติมาก่อนเลย ไม่มีความดีใดๆ ที่พวกเขาได้มอบให้พระองค์เลย' มีเสียงพูดกับพวกเขาเหล่านั้นว่า 'สำหรับพวกท่านจะได้สิ่งต่างๆ ดังที่พวกท่านเห็นและอีกเท่าหนึ่งที่ของสิ่งนั้น" (บันทึกโดย อัลบุคอรีย์ : 7439 สำนวนนี้เป็นของท่าน, และมุสลิม : 183)